

"Vaig començar explicant acudits en un cabaret de la Havana"

Pepe Rubianes

Al 1981 Pepe Rubianes inaugura la dècada embarcant-se rumb cap a l'Amèrica Central. Una decisió arriscada per a un actor que fins aleshores havia format part de la companyia Dagoll Dagom, alternant els muntatges lleugers com *No hablaré en clase* o el mític *Antaviana* amb la participació en propostes més polititzades, com *l'Operació Ubú* escenificada al Teatre Lliure. Eren els efervescents anys de la Transició. Arribat a destí, Rubianes instal·la la seva base d'operacions al circuit de clubs de la seva estimada la Havana, des d'on inicia una extensa gira en solitari pel continent. A l'illa troba abundant inspiració per als seus celebrats monòlegs, confessadament inspirats en els del seu admirat amic Miguel Gila.

Els escenaris i els tipus que coneix durant aquella època encara nodreixen algunes de les millors històries d'un Pepe Rubianes més vell però també més savi. És allò que en diuen l'escola de la vida. "Vaig començar explicant acudits en un cabaret de la Havana, però després vaig convèncer al director perquè em deixés fer històries basades en la reacció dels estrangers quan topen amb la vida surrealista cubana. Allò va donar lloc, dos anys més tard, a *Pay-Pay*, un homenatge a l'illa que vaig presentar a la Cúpula Venus de Barcelona".

Durant aquesta llarga trajectòria professional han nascut, han mort i s'han transformat fins a vuit espectacles amb noms diferents però que en realitat conserven una mateixa essència: un home sol dalt d'un escenari explicant-nos la vida a partir de la fantasia desbordant, la hipèrbole desmesurada, una llengua desenfrenada i una imaginació a prova de bomba. Un crític de teatre ha definit Rubianes com "una màquina que està constantment fabricant idees, metàfores i imatges. Un home que se'n riu de tot, començant per ell mateix". La química que estableix amb un ampli ventall d'espectadors de totes les edats és una de les claus del seu èxit. Per això els adeptes compulsius continuen omplint el teatre sessió rere sessió, amb plens absoluts. Els pocs que encara no el coneguen ja feu tard... i els devots ja iniciats en el culte de ben segur que repetireu. I és que Rubianes es reinventa en cada funció, gràcies al seu públic ■

"M'agrada aquella zona dels gèneres en què les coses es confonen i no està molt clar què és què"

Juan Perro

Juan Perro no és un gos de raça i pedigrí. Sembla sentir-se molt més còmode en la pell d'un pataner mestís que enumera terrenys fronterers. Després d'un parell d'anys de silenci discogràfic reapareix amb *Cantares de vela*, un treball on s'ha ficat de quatre potes en les fonts del jazz.

Enmig de l'ambient frívol de la Nueva Ola i la Movida Madrileña una llavor negra ja batejava a l'interior de Radio Futura. Una promesa que ha florit plenament d'ençà el 1993, quan el seu líder, Santiago Auserón, inicia la seva carrera en solitari rere la carota artística de Juan Perro. Després de flirtejar amb el pop-rock, el R&B i el son cubà -tal vegada la seva banda sonora preferida- ara torna a reinventar-se, cercant la inspiració en la fusió amb el jazz. Ritmes que provenen de la tradició afroamericana, un camp en el qual reconeix que "encara queda força per fer".

El resultat d'aquesta exploració és *Cantares de vela*, el disc que ara presenta en directe i que té el single *No más lágrimas* -un sensual bolero d'ànima soul- com a targeta de presentació. Una intimista col·lecció de reflexions quotidianes, abstractes i literàries, elaborades des d'una "fascinació malaltissa pel llenguatge i la inclinació natural a donar-li voltes a les coses".

El perfeccionista Auserón l'ha definit com el seu àlbum més madur, "un treball net i sense excessos de producció", on musicalment evoluciona vers un estil més seré. "Jo personalment no em sento més madur, em sento encara un adolescent, però el disc sí que ho és perquè tots els meus estils -gràcies a l'atmosfera jazzy- sonen fluidos i naturals, com si portéssim tota la vida fent-t'ho".

El músic saragossà arriba a l'auditori granollerí bressolat per una magnífica banda hispanocubana. Entre els noms d'aquí destaquen dos grans músics: el seu fidel teclista Javier Mora i Vicente Climent, un bateria molt obert a l'experimentació. "No aguanto sense tocar. Ara ja és completament necessari. Les cançons necessiten una vida que ha de donar el públic" ■

autoescola gralla

C/ Josep Umbert, 44 - GRANOLLERS - Tel. 93 879 51 92
C/ de Dalt, 38 - LA ROCA DEL VALLÈS - Tel. 93 842 13 66

autoescola gralla autoescola gralla autoescola

RESTAURANT AMB ESPECTACLE
MENJAR
RIURE
BALLAR
DIVERTIR-SE

- Sopars de grup
- Acomiadaments de solter
- Festes d'aniversari
- Sopars de treball
- i tot tipus de festes

**Amb transformistes,
boys, girls, cambres de broma
i regals als homenatjats**

Estem al complex ONOFF - Autopista A7, sortida 13 (Circuit de Catalunya) - Granollers
Informació i reserves: 93 861 11 18 - 660 94 84 62 - 687 675 307